



Esbart Català de Dansaires: més de cent anys d'història 1976 – 1992

Obres a la ciutat:	Política i govern:
1979. Entra en funcionament la nova estació de Sants	1976. Grans manifestacions sota el lema <i>Llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia</i> . Primera visita a Barcelona de Joan Carles I com a rei. Primer míting d'un partit polític des del 1939 (el PSC al Palau Blaugrana)
1980. Obre el Museu de la Ciència	
1981. Es recupera la platja de la Mar Bella al Poblenou	1977. Legalització del PSUC. Manifestació d'un milió de persones l'11 de setembre demanant l'Estatut d'Autonomia. Atemptat contra la revista satírica <i>El Pàpau</i> . Detingut Albert Boadella per <i>La torna</i> . Tanquen els teatres en solidaritat.
1983. L'Ajuntament compra terrenys de la Vall d'Hebrón per fer-los zona olímpica. La <i>Trinitat</i> es converteix en presó per a joves i <i>Wad-Ras</i> per a dones	1978. Atemptat contra la sala d'espectacles Scala. Atemptat mortal contra l'excalde J. Viola i la seva dona. Fuga de 40 presos de la Model per un túnel. Primera manifestació de gais i lesbianes amb motiu del Dia de l'Orgullo Gai
1984. L'Ajuntament compra la Casa Golferichs, edifici modernista que Núñez y Navarro començava a enderrocar	1979. Primeres eleccions municipals després de la Guerra Civil. Surt escollit Narcís Serra
1985. Instal·lació del monument al Dr. Robert a la plaça Tetuan i a Lluís Companys al Fossar de la Pedrera. Parc de l'Espanya Industrial a Sants	1982. Manifestacions contra la Loapa pels retalls a l'autonomia. Narcís Serra és nomenat ministre de defensa i el substitueix Pasqual Maragall
1986. Reconstrucció del pavelló Mies van der Rohe de l'Exposició Internacional del 1929	1984. Es divideix la ciutat de Barcelona en deu districtes
1987. Túnel de la Rovira que comunica el Guinardó amb el Carmel	1985. El ple de l'Ajuntament aprova presentar la candidatura de Barcelona pel Jocs Olímpics de 1992. Obtindrà la designació el 1986
1989. El tren de la costa deixa de circular per Poblenou i Besòs. Enderrocades les darreres barraques del Camp de la Bota i la Perona	1986. El referèndum de l'OTAN a Barcelona dona el resultat d'un 50,71 % dels vots pel NO. La figura de Franco a cavall es tanca al Museu Militar. Esclata un cotxe-bomba davant la caserna de Belchite a la plaça Espanya. Mor un policia.
1990. Enderroc dels Banys Orientals i de les Drassanes de la Barceloneta	1987. Atemptat d'ETA al centre comercial Hipercor. Supressió pel Parlament de la Corporació Metropolitana
1991. Nova terminal del pont aeri Barcelona-Madrid a l'aeroport del Prat. Primers enderrocs de les guinguetes de les platges de la Barceloneta per la nova llei de costes. Entra en funcionament el Túnel de Vallvidrera. S'acaba la construcció de la Torre de comunicacions de Collserola, de Norman Foster	1988. Una vaga general paralitza la ciutat
1992. Entren en funcionament les rondes i el nus de la Trinitat	1992. Vaga de 10 dies dels treballadors del metro



Inauguracions:	Vida ciutadana i cultural:
1978. <i>Boulevard Rosa</i>	1976. Primera edició de les <i>Jornades Catalanes de la Dona</i> a la Universitat de Barcelona. Actuació dels <i>Rolling Stones</i> a la Monumental
1980. Teatre Regina	1977. Darrera cursa de braus a <i>Las Arenas</i>
1982. Miniestadi i discoteca <i>Up & Down</i> . Reobre les portes com a cabaret el teatre Arnau del Paral·lel	1978. S'estrena al Teatre Romea <i>Antaviana</i> de Dagoll-Dagom
1983. Plaça dels Països Catalans i una part del parc de l'Escorxador amb l'estàtua <i>Dona i ocell</i> de Joan Miró	1979. El Barça guanya la Recopa a Basilea. Lluís Llach canta al Liceu
1984. Velòdrom de la Vall d'Hebrón i teatre municipal del Mercat de les Flors	1980. Primera rua de Carnaval després de 45 anys de prohibició. Es publica el primer volum del <i>Diccionari etimològic de la llengua catalana</i> de Joan Coromines
1986. Via Júlia a Nou Barris, parc del Clot i de la Pegaso a la Sagrera	1981. Es produeix l'assalt al Banc Central. Un incendi destrueix els magatzems El Àguila de la plaça Universitat
1987. Moll de la Fusta	1982. Es crea el primer Centre Cívic de la ciutat, el del Guinardó. Surt el darrer número de la <i>Hoja del Lunes</i> que es publicava des del 1920
1988. Centre d'Art Santa Mònica a la Rambla	1983. Primeres emissions de TV3
1989. Remodelació de l'Estadi Olímpic de Montjuïc. Nou Fossar de les Moreres	1985. Reobre el Teatre Poliorama amb el retorn de l'actor i director Josep Maria Flotats. Deixen de publicar-se <i>El Noticiero universal</i> i <i>El Correo catalán</i>
1990. Fundació Antoni Tàpies al carrer d'Aragó i Palau Sant Jordi d'Arata Isozaki a l'anella olímpica	1986. Seat és absorbida pel grup Volkswagen. Chillida instal·la la seva escultura <i>Topo</i> a la Plaça del Rei
1991. Monument a Francesc Macià de Josep Maria Subirachs a la Plaça de Catalunya	1987. Neix a l'Institut Dexeus el primer nadó procedent d'un embrió congelat
1992. Torre Mapfre, jardí de la Plaça de les Glòries, hotel Juan Carlos I, piscina oberta de Can Dragó	1988. Un incendi destrueix l'edifici que havia estat el Teatre Nou i després el Cinerama
	1989. Final de la Copa d'Europa de Futbol al Camp Nou
	1990. L'ensorrament d'un bloc de pisos al Turó de la Peira fa detectar l'aluminosi. Es fusionen la Caixa de Pensions per a la Vellesa i l'Estalvi i la Caixa de Barcelona
	1992. El Barça guanya la seva primera copa



	d'Europa. Els Jocs Olímpics es celebren a Barcelona amb gran èxit. A finals d'any s'instal·la la primera família al nou barri de la Vila Olímpica del Poblenou
--	--

L'etapa post-franquista i els nous ajuntaments

La nova etapa política que viu l'Estat espanyol no representa immediatament grans canvis en la vida de l'Esbart Català de Dansaires. L'actitud més comuna en la societat és l'expectació sobre els canvis que pot comportar la mort de Franco i el conseqüent canvi polític; com la resta de la societat, l'Esbart Català de Dansaires inicia el 1976 sense saber exactament què passarà.

Aquest any causa sorpresa la proposta de l'encara activa Sección Femenina de fer un homenatge a l'Esbart com a esbart dansaire més antic i dipositari de bona part del coneixement i la informació sobre dansa catalana. Sarrat, com a President de l'entitat, trasllada la proposta a la Junta Directiva el mateix mes de gener i tots els components estan d'acord amb ell, ja que en recelen i de moment la deixen sense resposta.

L'activitat d'aquest any, que ha començat amb una ballada a l'Hospitalet del Llobregat amb motiu de la diada de Reis, està molt centrada en les seccions Infantil i Juvenil. El dia 13 de març s'organitza una primera trobada d'esbarts i el dia 31 de juliol una festa infantil, ambdós actes realitzats a la Penya Cultural Barcelonesa. Entre una i altra, els balladors petits i mitjans assisteixen al XX Aplec d'Esbarts de Montserrat que enguany s'escau el dia 27 de maig.

A la mateixa Penya Cultural Barcelonesa, l'Esbart balla per col·laborar en la Diada de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de la Penya, i ho torna a fer amb motiu de la Festa del Soci que té lloc el dia 15 maig. Les activitats es completen amb un ballada a Lliçà de Vall el dia 11 juliol, les col·laboracions a les Festes de Sant Roc de la plaça Nova i de Sant Miquel de la Barceloneta i l'assistència al 25è aniversari de l'Esbart Sant Jordi de Badalona.

L'any 1974 la Junta Directiva ja havia proposat enviar informació sobre l'Esbart Català de Dansaires als ajuntaments de tot Catalunya per donar a conèixer i oferir les seves activitats. Per poder disposar de material per a la tramesa, s'imprimeixen tríptics en color amb un text breu sobre l'Esbart i quatre de les dedicatòries del Llibre d'Honor: de Pau Casals, d'Enric Morera, de Joan Magriñà i del ballarí Antonio. També s'il·lustra amb algunes de les fotografies del reportatge fet a Santa Eulàlia de Ronçana l'any 1974.

Però hi ha un altre projecte que també es sotmet a debat: la necessitat de disposar d'un arxiu sonor d'enregistraments musicals de danses en un nou suport que permeti l'enregistrament i còpia amb una certa facilitat: la casset. Malgrat que el projecte és molt atractiu, finalment no es porta a terme i s'ajorna a causa dels costos que suposa el pagament d'una cobla per a l'enregistrament.



Amb els nous ajuntaments i la Generalitat de Catalunya

A l'Assemblea de Socis realitzada el dia 19 de desembre, els socis plantegen dues propostes: per una banda, visitar Josep Tarradellas, President de la Generalitat de Catalunya a l'exili, per exposar-li el fet que l'Esbart Català de Dansaires va fer funcions, sense nomenament, d'esbart oficial de la Generalitat de Catalunya entre el 1931 i 1939 i saber si en té alguna documentació. I per altra banda, mantenir una entrevista amb el recentment reconegut Institut d'Estudis Catalans per informar-lo de la documentació que posseeix l'Esbart Català de Dansaires perquè en tingui coneixement.

L'any 1976 es produeix una ampliació en l'equip de mestres de la Secció Infantil que sota la coordinació de Cecili Jaime incorpora Anna Bigas, Jordi Pérez, Núria Coll i Montserrat Roca.

L'empenta dels responsables de les seccions Infantil i Juvenil engegada l'any anterior els porta l'any 1977 a protagonitzar diverses activitats. Per començar l'any, el dia 1 de gener col·laboren ballant al Saló de la Infància i la Joventut. El dia 6 de març a la Penya Cultural Barcelonesa es celebra la I Diada del dansaire infantil, que tindrà una segona edició l'any 1978, i el 25 de desembre el Festival de Nadal. És també aquest any 1977 quan s'institueix el ritus de pas per als dansaires que passen de la secció Infantil a la Juvenil i d'aquesta al Cos de Dansa, que consisteix en saltar per damunt d'una cadira o d'un banc en representació de la superació d'una etapa vital.

En conjunt, l'any destaca per les col·laboracions de l'Esbart Català de Dansaires amb nombroses entitats i associacions de tot tipus: el dia 27 de març a Montcada amb motiu del segon aniversari de la Penya Barcelonista, el 17 d'abril a la Penya Cultural Barcelonesa per la Diada de la Mare de Déu de Montserrat, el dia 7 de maig a la població de Tiana en benefici d'Aspanias, el 10 de juliol a l'acte fet al Cercle Catòlic de Badalona per les 220 ballades de l'Esbart Albada, el 16 d'agost a les Festes de Sant Roc i el 20 del mateix mes a la Festa Petita de Tarragona. Abans d'acabar l'any, el dia 9 d'octubre col·labora en l'homenatge a Gaspar Codina i dos mesos després en l'homenatge a Josep Ma Castells Andilla.

A la Junta Directiva es proposa i debat la programació d'algun acte per festejar el setantè aniversari de la fundació, així com la presentació d'un projecte a la Generalitat de Catalunya per la creació d'una escola d'arts i dansa. A mitjans d'any es decideix millorar l'espai de què es disposa a la Penya Cultural Barcelonesa de manera que quedin més ben separades les estances de Secretaria, que allotgen l'Arxiu i la Biblioteca, de Vestuari i al mateix temps poder disposar d'un vestidor mínim.

El dia 23 d'octubre de 1977, els directius i socis assisteixen anònimament i emocionats a la rebuda del Molt Honorable Josep Tarradellas com a President de la Generalitat de Catalunya, aplegant-se a la plaça de Sant Jaume amb la resta de catalans que celebren l'esdeveniment. De la presència de l'Esbart, acompanyat per la senyera de l'entitat que crida l'atenció per la seva bellesa, en queda constància a la premsa.

El dia 18 de desembre té lloc l'Assemblea General de socis en la que es produeix un canvi pel que fa a la Presidència de l'entitat. Fèlix Sarrat deixa el càrrec després de tretze anys de ser President i l'assumeix el soci Joaquim Aicart.



Ben aviat, el President i la Junta Directiva s'interessen per mantenir converses amb la recent Generalitat de Catalunya. A aquest efecte, el dia 8 de febrer de 1978 es realitza la visita al Conseller de Cultura per presentar-li l'Esbart Català de Dansaires i informar-lo sobre el projecte d'escola de dansa catalana gestat en el darrer any. A l'Esbart, com a tast i prova pilot, es fa un curs de catorze sessions anomenat Curset de dansa folklòrica catalana/1 al Cercle Catòlic de Gràcia que comença el dia 23 d'octubre. El Conseller respon a l'interès de l'Esbart Català de Dansaires assistint al II Festival Infantil fet el dia 5 de març.

En els mesos d'abril i maig, la colla de bastoners de l'Esbart Català de Dansaires protagonitza dues activitats: la primera, la bastonada pels carrers del Barri Gòtic amb motiu de la diada de Sant Jordi, i la segona, la participació a la III Trobada de Bastoners de Catalunya feta a Sallent, participació que es repetirà en anys següents. El mes d'abril sorgeix la possibilitat d'anar a ballar, per Sant Joan, a la població francesa de Sant Julien Moulin Moulette, un viatge per al qual tant directius com dansaires concentren les seves energies amb un resultat molt satisfactori i de grat record per a tothom. A Sant Julien es fa una cercavila i dues actuacions, una en un dels envelats i l'altra en una de les places.

El 1978, any ple d'activitats i projectes, es tanca amb dificultats per a l'Esbart Català de Dansaires. Contràriament a allò que és habitual a l'entitat, el mes de desembre cal convocar dues Assemblees Generals de socis, amb una setmana de diferència, en produir-se una impugnació a la votació de càrrecs de la primera. La situació també és el reflex d'alguns malestars evidenciats a partir de la tardor entre alguns socis. Entre la primera Assemblea i la segona dimiteixen diversos membres de la Junta Directiva, per la qual cosa es fa una segona votació de càrrecs. Finalment, tot plegat desemboca en una junta en funcions sota la direcció de Cecili Jaime que com a sots president assumeix la presidència fins a la propera Assemblea General de socis.

Malgrat aquesta situació, les activitats previstes continuen endavant, de manera que el dia 19 de febrer es comença una altra oferta formativa, el Curset d'Expressió corporal/1 amb un total de 10 sessions. A aquest el segueix el Curset Jazz/1 que, amb la mateixa durada, s'inaugura el 18 d'abril. Tot i que encara hi ha més suggeriments de cursos formatius, el mes de maig es decideix que és millor ajornar-los. Seguint amb la proposta de crear un centre de la dansa catalana, es decideix parlar amb Narcís Serra, alcalde de Barcelona, per presentar-li el projecte amb el nom de Museu de la Dansa Popular.

Paral·lelament, també s'inicien els cursos per alumnes de l'escola Pere Vila destinats a nois i noies de 8 a 14 anys. El curs, que és un èxit, representa l'entrada de força balladors i balladores a la Secció Juvenil i al Cos de Dansa. El curs es clou el dia 27 de juny amb una ballada de l'Esbart Català de Dansaires a les instal·lacions de l'escola.

Passat l'estiu cal remarcar dues col·laboracions: el dia 25 d'octubre al Saló del Tinell a l'acte denominat *Catalunya canta i dansa* i el 25 de novembre, amb la ballada de la Dansa de Castellterçol, a l'acte d'homenatge pòstum a dues persones rellevants a la història dels esbarts dansaires: Aureli Capmany i Joan Matas, a l'emblemàtic edifici del Palau de la Música Catalana.

A conseqüència del canvi polític es produeix una normalització en l'ús de la llengua catalana en els documents oficials i això fa que, a partir de l'any 1980, les actes de les reunions de la Junta Directiva i



de l'Assemblea General de socis tornin a redactar-se en català, després de quatre dècades d'haver-les redactat en castellà.

Al llarg d'aquest any es produeixen diverses novetats al si de l'Esbart. Una és el nomenament d'Anna Bigas com a mestra titular de la Secció Infantil, en substitució de Cecili Jaime que ha estat desenvolupant aquesta tasca des de l'any 1966. Pel que fa a la tasca de recull de documentació, informació sobre balls, reconstrucció i restauració de danses, el 1980 es produeix la restauració del Ball Pla de Sant Vicenç de Montalt i la documentació d'algunes danses de la Vall d'Aran.

El mes de març, la Junta Directiva aprova reprendre els nomenaments de soci honorari a partir de la propera ballada del soci. Per això, es decideix atorgar aquesta distinció a diverses persones que han tingut una trajectòria molt dilatada a l'Esbart Català de Dansaires. La distinció feta oficial el dia 13 d'abril recau en Felip Blasco, Josep Bòria, Rafel Ginés, Lluís Llobet i Ramon Sesé, als quals s'obsequia amb un plat de ceràmica pintat amb l'Al·legoria a la dansa d'Apel·les Mestres, el nom de l'homenatjat i la data.

A la mateixa reunió es comunica una bona notícia: la concessió de l'Almorratxa d'Or, distinció acabada d'instituir per l'Obra del Ballet Popular, entitat de la qual l'Esbart Català de Dansaires és soci fundador, en reconeixement als mèrits i la llarga tasca de l'Esbart a favor de la dansa catalana. Després de les dificultats del darrer any, la distinció és motiu de satisfacció per a tots els socis i serveix d'empenta per continuar treballant. En aquest sentit, un tema que ja comença a comentar-se a les reunions de la Junta Directiva és la celebració dels setanta-cinc anys de la fundació amb el desig que es pugui fer amb els recursos que l'esdeveniment es mereix.

El dia 13 de desembre es realitza una Assemblea General de socis especialment interessant, ja que es vol posar fi a la situació de transitorietat de l'actual Junta Directiva a causa de la renúncia de diversos càrrecs l'any anterior. A la votació, l'Assemblea escull Josep Palouzié com a President, càrrec que ja ha exercit amb anterioritat i que fa que sigui la mateixa persona que va presidir la celebració de les noces d'or qui presidirà les de platí.

Sota la seva coordinació i supervisió, a partir de l'inici del nou any comencen les reunions de discussió prèvies a la redacció del text de la comunicació, que es presentarà al I Congrés de Cultura Tradicional i Popular organitzat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Els temes sobre els que es vol reflexionar són la funció d'un esbart dansaire, la seva responsabilitat davant la societat, així com la tipologia d'esbarts dansaires. Al mateix temps, es defensa la correcció en les dades expressades: l'autoria dels reculls, de les reconstruccions o de les coreografies, la definició de cada grup segons una tipologia que es presenta, etc. Paral·lelament, es treballa en un altre aspecte molt comentat en els últims anys: l'acompanyament musical, defensant l'ús de la música en directe i proposant alternatives adequades a l'ús de la cobla d'onze músics.

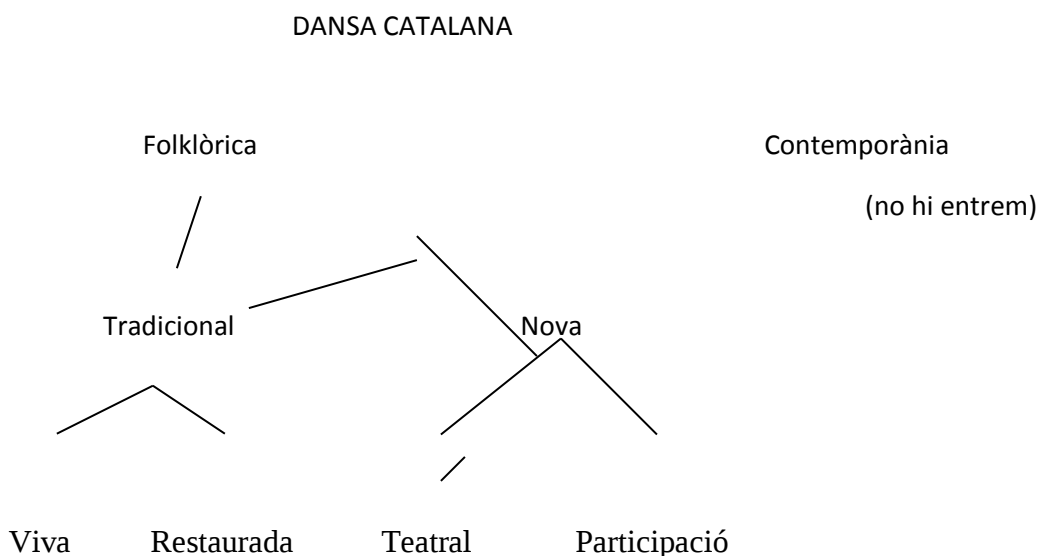
L'equip de discussió que treballa llargament per definir conceptes i presentar-los està format per Ma Rosa Alonso, Montserrat Garrich, Carles Mas, Núria Coll i Josep Palouzié. Després de nombroses reunions, el resultat de la tasca del grup de treball és la presentació en nom de l'Esbart Català de Dansaires de dues comunicacions; la primera es llegeix el dia 12 de desembre, obrint l'àmbit dedicat als esbarts dansaires, amb el títol *Cal definir-nos: estudi de la conveniència de diferenciar les danses de*



creació d'aquelles respectuoses amb el seu passat històric, i la segona amb el nom *Una alternativa a la Coblà*, exposada en l'àmbit de música i llegida el dia 13 de desembre. Com que ambdós textos són molt comentats i discutits i fins i tot són motiu de dures polèmiques en els respectius àmbits, es decideix escollir-los com a temes sobre els quals cal reflexionar al llarg de l'any que durarà el Congrés per ser incorporats als textos definitius.

A la comunicació *Cal definir-nos: estudi de la conveniència de diferenciar les danses de creació d'aquelles respectuoses amb el seu passat històric* es planteja entre altres raonaments el següent:

Proposem una estructuració de les diferents possibilitats d'actuació en el camp de la dansa catalana que respongui a aquest esquema:



El treball de reflexió que representen les dues comunicacions és complementa amb el que realitza un altre equip de treball que també neix l'any 1981 i que tindrà una llarga existència amb més de vint anys. El grup neix a partir de la proposta de Josefina Roma, professora de la Universitat de Barcelona, perquè alguns dels seus alumnes puguin realitzar les pràctiques de l'assignatura Etnologia dels Països Catalans de la Facultat de Geografia i Història a l'Esbart Català de Dansaires, utilitzin la documentació de l'Arxiu i de la Biblioteca de dansa tradicional de l'entitat i treballin amb diversos components d'aquesta entitat. La tasca que desenvolupen és clara però llarga: l'establiment d'una tipologia de danses que permeti agrupar-les i estudiar-les des de diferents punts de vista utilitzant diferents recursos, el més nou dels quals és, probablement, l'ús dels recursos de la geografia per explicar les concentracions o dispersions dels diferents tipus de danses. Tota aquesta activitat de reflexió, d'estudi intern i de treball teòric desenvolupat al llarg de l'any 1981 representa una base sòlida per a l'Esbart i servirà per encarar degudament diversos projectes al llarg dels anys següents, des de la celebració del setanta-cinquè aniversari fins a l'organització del curs anomenat La Cafetera.



Però l'any 1981 també es produeix un esdeveniment trist: el traspàs de Felip Blasco, un dels socis més significats i significatius de l'Esbart Català de Dansaires. De fet, Blasco és l'únic supervivent del grup que podríem anomenar dels fundadors de l'entitat. Nascut just en començar la darrera dècada del segle XIX, Blasco és el responsable de nombroses iniciatives, projectes i propostes desenvolupats per l'Esbart Català de Dansaires, ha ocupat diversos càrrecs a la Junta Directiva al llarg de dècades, ha representat l'Esbart en nombroses ocasions, ha estat el mestre de dansa amb una activitat més dilatada entre 1917 i 1955 i és la persona que proposa la publicació del llibre *Balls Populars* editat l'any 1936, de fet n'és l'ànima i l'autor material, amb la col·laboració de Josep Ventura i Ricard Llansà, malgrat que finalment ell mateix proposa que a la coberta del llibre consti Joan Amades com a autor per donar més ressò a l'edició.

Malalt i reclus a casa seva en els últims temps, Blasco ja no pot ser present a la festa del soci quan se l'anomena Soci Honorari i ho fa per delegació la seva filla. Per acomiadar-lo, se li dedica una missa de funerals a l'església parroquial de Sant Pere de les Puel·les el dia 11 de juny de 1981 en presència de la senyera, els dansaires vestits a punt per ballar i amb un recordatori que transcriu un fragment de la lletra de la Dansa de Castellterçol.

La tardor s'estrena amb dues ballades a un dels asils de les Germanetes dels Pobres de Barcelona, els dies 27 i 28 de setembre. La col·laboració de l'Esbart amb aquesta congregació s'inicia a principis de la dècada dels anys seixanta com una més de les contribucions de l'entitat a la societat. Abans de tancar l'any, i per tal de posar en pràctica allò que s'exposa a la comunicació *Una alternativa a la Coblà* que es llegeix al Palau de Congressos, els components de la Junta Directiva tornen a parlar sobre la proposta de crear una colla de grallers que pugui acompanyar els bastoners de l'Esbart així com algunes danses en les ballades. La proposta és ben rebuda i es decideix fer-la realitat ben aviat.

L'any es tanca amb l'habitual Assemblea General de socis en la qual, a més del tema del traspàs de Blasco, destaca el de la propera celebració de les noces de platí. Josep Palouzié, que ja ha animat la Junta a començar a debatre propostes, porta a terme els tràmits convenients i desenvolupa tasques de recerca d'informació, comenta les iniciatives i gestions que s'han realitzat i manifesta a l'Assemblea els bons desigs per a la celebració tot encoratjant els socis a treballar.

En iniciar-se l'any 1982 s'intensifiquen les tasques i gestions per a la celebració dels setanta-cinc anys de l'Esbart. Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya, coincideix amb l'Esbart en dues ocasions, a l'acte fet a Les Corts el dia 12 de març i, amb posterioritat, el dia 1 de maig a l'Aplec de Sant Pere de Premià de Dalt. En totes dues ocasions rep personalment explicacions sobre la trajectòria de l'Esbart de la mà de Josep Palouzié i la resta de directius. Segurament, aquestes dues coincidències faciliten que ben aviat es rebí l'acceptació de Jordi Pujol d'exercir la Presidència del Comitè d'Honor de la celebració.

A més de l'organització dels actes per festejar aquest important aniversari, per al qual ja s'han començat a fer gestions a entitats públiques i privades, l'any comporta altres tasques legals, en especial les de catalanització del nom per així poder deixar la denominació d'Esbart Catalán de Danzantes que s'arrossega des de la postguerra.



El mes de setembre es produeix un canvi en l'equip de mestres: Jordi Bartolomé substitueix els responsables de la secció Infantil Anna Bigas i Cecili Jaime que per motius personals han hagut de renunciar al càrrec. El mateix mes queda constituït el grup de grallers que es forma amb components de l'Esbart i de les colles de geganters de la Plaça Nova i del Pi, sota el mestratge del soci Josep Sala. Aquesta colla és una de les precursoras a la ciutat de Barcelona en l'acompanyament musical de balls amb gralla i percussió.

D'entre les activitats d'aquest any cal destacar la participació a la I Trobada d'Esbarts Infants que l'Esbart de l'AEFF organitza amb gran encert al barri barceloní de Montbau. L'Esbart Català de Dansaires tindrà una presència constant en la trobada al llarg dels nombrosos anys en què s'organitzarà, mantenint també una forta col·laboració amb l'equip que el fa possible. El dia 12 de juny el Cos de Dansa participa en l'acte de celebració de la cloenda de la 50a Fira de Mostres i el dia 23 de setembre balla La Disfressada damunt la gespa del Miniestadi del F.C. Barcelona en l'acte de la seva inauguració. Finalment, cal destacar la documentació de nombrosos balls procedents de la Valh d'Aran gràcies a la informació facilitada per Josep Boya de Lés. La majoria d'aquests balls s'estrenaran a la ballada que l'Esbart té previst realitzar al Palau de la Música Catalana amb motiu del proper setanta-cinquè aniversari.

Amb setanta-cinc anys d'història

El mes de febrer de 1983 el programa d'actes està gairebé enllestit; s'acorda fer la celebració els mesos de setembre, octubre i novembre i fer la ballada al Palau de la Música Catalana el dia 15 d'octubre; aquest mateix mes Ma Rosa Alonso presenta el dibuix del cartell que es reproduirà per difondre la informació de tots els actes. El mes de maig es fa un reportatge fotogràfic a Sant Vicenç de Montalt destinat a l'exposició que es prepara per presentar a la sala d'exposicions que Caixa Barcelona té a la plaça de Sant Jaume. Amb l'ajut de Rosa Ma Martín, directora del Museu Tèxtil i de la Indumentària, es fa un estudi de la indumentària aranesa, així com de la barcelonina del segle XVIII, XIX i principis del XX. Amb la informació reunida es confeccionen nombroses peces que reproduïen models conservats, en especial pel que fa a la indumentària barcelonina destinada a la contradansa, els rigodons i els llancers, per estrenar a la ballada del Palau de la Música Catalana. Els actes es duran a terme al llarg de cinquanta dies, entre el 15 de setembre i el 4 de novembre.

Les Festes del 75è Aniversari s'inicien amb el Pregó a càrrec de Manuel Cubel·les i la Presidència de Joan Clos, en aquell moment regidor del Districte de Ciutat Vella. Cubel·les acaba el seu discurs afirmant:

«Senyores i senyors: en aquest 75 aniversari, i en el marc solemne d'aquest històric Saló de Cent, demano a Déu, llargs anys de vida per l'Esbart Català de Dansaires, i demano per a ell, davant l'obra feta, i a les nostres institucions oficials de govern de la ciutat i de Catalunya, una justa i merescuda distinció. L'Esbart Català de Dansaires, pels quatre vents de la rosa de l'art i la cultura, ha proclamat amb el gest, l'actitud i el moviment, com som i qui som els fills de Catalunya.»



El dia 30 del mateix mes de setembre s'inaugura l'exposició a la plaça de Sant Jaume; el diumenge 2 d'octubre al llarg del matí es celebra una missa a l'església de Sant Pere de les Puel·les, seguida d'una ballada de la secció Infantil i una ballada de sardanes a la mateixa plaça, on s'escolten algunes de les sardanes que han estat dedicades a l'Esbart al llarg de les dècades. La celebració finalitza al migdia amb un aperitiu de germanor a la Penya Cultural Barcelonesa al qual es convida, a més dels socis, els directius dels esbarts de Catalunya i els representants de tots els col·laboradors i patrocinadors de les festes.

Al llarg dels vuit dies següents es realitzen tres conferències al Reial Cercle Artístic a càrrec de: Manuel Cubel·les, que desenvolupa el tema *Què es la dansa tradicional?*, i de Rosa Maria Martín, que tracta el tema de la *Indumentària catalana* amb l'ajut de projeccions i que presenta un *Estudi sobre la cultura catalana*. El dia 15 té lloc la ballada al Palau de la Música Catalana, per a la qual tant els dansaires, com els músics, responsables de vestuari i directius, sota la coordinació de Ma Rosa Alonso, han treballat molt intensament. L'extens repertori de danses que es presenten en tres parts s'acompanya amb diverses formacions instrumentals que van des de la colla de grallers a l'orquestra de corda. Els dansaires estrenen més de setanta peces de vestuari acabades de confeccionar, entre les quals destaquen els conjunts, tant per home com per dona, per les danses de la Valh d'Aran i de saló barcelonines.

Al final de l'acte, Miquel Coll i Alentorn, futur President del Parlament de Catalunya,

dirigeix unes paraules de felicitació i agraïment als dansaires i directius, tancant així un acte emocionant, agosarat i brillant. Al cap d'una setmana, els mateixos protagonistes tornen a ballar bona part de l'ampli repertori ofert al Palau de la Música Catalana, aquest cop, però, en públic a l'espai obert de la Plaça Nova, aquesta plaça que tants cops ha acollit l'Esbart amb motiu de les Festes de Sant Roc.

El dia 27 d'octubre la Junta Directiva celebra la reunió corresponent a aquest mes on fa la valoració i el resum dels actes d'aniversari. Tant Palouzié com la resta de components remarquen la seva satisfacció pel bon desenvolupament de tots els actes, l'excel·lent nivell i l'èxit assolit. Així mateix, en l'acta es deixa constància de l'agraïment a totes les persones, entitats i institucions que han ajudat l'Esbart Català de Dansaires a dur-los a terme.

Les celebracions es clouen el vespre del dia 4 de novembre amb un sopar de germanor a l'Hotel Manila de la Rambla barcelonina. Al final del sopar, s'obsequia els socis i col·laboradors amb una escultura de Víctor Caparrós, recordatori de l'esdeveniment.

Abans de l'Assemblea General de socis, celebrada el dia 18 de desembre, la Penya Cultural Barcelonesa concedeix l'ampliació dels espais per a l'Esbart Català de Dansaires. Les dues sales concedides on s'instal·laran la Secretaria, l'Arxiu i la Biblioteca també serviran de retruc per millorar la zona de vestidors i el magatzem de roba aconseguint d'aquesta manera una major comoditat per a tots.

A la primera reunió de Junta de l'any 1984, Ma Rosa Alonso exposa el seu desig de deixar el càrrec de mestra, motiu pel qual se li demana que prepari pertinentment el relleu per quan aquest es faci efectiu.



A principis de 1984, l'Esbart Català de Dansaires rep la proposta de la Generalitat de Catalunya de ser present a la mostra anomenada Expocultura 1984, que es farà al Palau de Congressos de la Fira de Barcelona, amb el muntatge d'una exposició i una mostra de danses. L'exposició, que atrau i impacta els visitants, entre altres motius per tenir un cavallet penjant del sostre, es pot veure entre els dies 17 i 25 de febrer, data en què es celebra l'acte de cloenda d'Expocultura amb les danses ballades per l'Esbart Català de Dansaires.

El diumenge 17 d'agost, els dansaires infantils i juvenils amb els seus mestres tornen a passar el dia al barri de Montbau de Barcelona a la III Trobada d'Esbarts Infantils. A l'estiu, el cos de dansa es trasllada a Perpinyà convidat per l'Esbart Dansaire del Rosselló, amb motiu de la seva festa major, per ballar al pati d'armes del Palau dels Reis de Mallorca on destaca el ball final de les Gitanes del Vallès.

Un munt de projectes per ara i per als propers anys

Després de ballar a la plaça Nova, lloc on arran de la proposta de l'Esbart al I Congrés de Cultura Tradicional i Popular es presenta la primera cobla de tres quartans que acompanya musicalment algunes de les danses i d'un breu descans, el dia 24 de setembre l'Esbart Català de Dansaires balla a la plaça de Sant Jaume en l'acte anomenat Matí de Festa Major que es programa per les Festes de la Mercè.

Aquest dia, la colla de bastoners, que fins el moment només comptava amb participació masculina, incorpora no sense alguna discussió interna la participació femenina que a partir d'ara mai més no ja serà discutida. Per a l'acte, que es repetirà en anys següents, es preparen uns repertoris especials i monogràfics que deixen satisfets tant els dansaires i l'entitat, com el públic i l'organització. De fet, aquesta col·laboració serà l'embrió de la freqüent participació de l'Esbart Català de Dansaires a les Festes de La Mercè a partir de l'inici de la dècada dels anys noranta.

Per al dia 16 de desembre es convoca l'Assemblea General de socis a la Penya Cultural Barcelonesa, on es comuniquen els intents de robatori soferts al local, així com la desaparició de diverses peces del rober de l'entitat. Aquest fet, juntament amb un incendi a la Penya Cultural Barcelonesa, fa palesa la vulnerabilitat de la documentació conservada a l'Arxiu de dansa catalana. Això fa que es decideixi posar-ho en coneixement dels responsables de patrimoni del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya per sol·licitar el suport i l'ajut econòmic que permetin dur a terme la reproducció en microforma de totes les fitxes de l'Arxiu Capmany i així assegurar degudament la seva conservació. Palouzié també resumeix els detalls de les reunions dutes a terme amb el manresà Francesc Soler Mas per fundar una federació d'esbarts, iniciativa que s'oficialitza el dia 19 de maig a Manresa amb una Junta directiva formada per Josep Palouzié i Ma Rosa Alonso. Un altre dels projectes que es tracta a la reunió és el de fer un estudi, al llarg de 1985, sobre el punt de ball pla per poder presentar una bona proposta en les properes reunions previstes amb responsables d'altres d'esbarts dansaires.

A més d'aquests tres projectes, l'Esbart Català de Dansaires en desenvolupa d'altres: la preparació de l'enregistrament d'una sardana curta tocada per la cobla de tres quartans per al programa *La Sardana* de TV3; l'organització de l'Escola de Música Popular que s'obre el mes de novembre; la preparació del Ball dels Romeus o de la Pitota de Prats de Lluçanès per fer-ne la restauració a principis de 1986. Un



altre tema que preocupa i per al qual s'inverteixen molts esforços és el de trobar un recanvi per al local de la Penya Cultural Barcelonesa, per a la qual cosa s'inicien converses amb el Districte de Ciutat Vella de l'Ajuntament de Barcelona, amb caixes d'estalvis i amb l'associació companya de les Festes de Sant Roc de la Plaça Nova per si es pot trobar una solució conjunta. Als locals actuals es reben visites de dos grups destacats: el 7 de juny de la delegació de l'Institut de la Dansa de Beijing i el dia 11 de representants del Govern Sard.

D'entre els actes especials, la ballada al Festival d'estiu del Castell de Castelldefels, feta la nit del dia 1 d'agost, roman en el record dels protagonistes per la seva acurada organització i especial desenvolupament com una magnífica nit sota els estels i la lluna.

L'any 1986 comença amb una intensa activitat que es mantindrà al llarg dels tres-cents seixanta cinc dies de l'any. El dia 16 de febrer es produeix la restauració del ball dels Romeus a Prats de Lluçanès, ball que s'havia estat preparant des de mitjans de 1985. També cal destacar la Festa del soci, col·laboracions amb altres associacions, escoles d'ensenyament, centres benèfics, el II Congrés de la Llengua Catalana, el XX Aniversari de l'Esbart Verge Bruna, festes majors i petites, i un etcètera ben llarg.

El mes de maig veu la llum un projecte relacionat amb l'estudi i la recerca al voltant de la dansa catalana, l'organització del qual rebrà el nom de *I Jornades d'Estudi. Mètodes cartogràfics i informàtics aplicats a la dansa catalana*, fruit del grup estable Atles de dansa tradicional catalana en el qual participen components de l'entitat i antics alumnes de la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona. La programació de quatre tardes presenta les contribucions del grup en dos aspectes ben nous: l'ús de la informàtica i de la cartografia.

D'entre els temes tractats a les reunions de la Junta Directiva cal destacar: la proposta de Josep Palouzié d'adhesió als Jocs Olímpics de Barcelona 92, adhesió que un cop acordada es transmet al Comitè Olímpic que en comunica l'acceptació el mes de juny, i la visita d'Alonso, Coll i Garrich al Musée d'Arts et Traditions Populaires de París i la seva biblioteca per conèixer com gestionen la documentació del patrimoni immaterial, com és el cas de la dansa. Per al 14 de desembre de 1986 es convoca l'Assemblea General de socis en la qual, entre molts altres temes, es comunica als assistents el malaurat traspàs d'Ignasi Viñolas, antic mestre de dansa de l'Esbart, i s'insisteix novament en la conveniència de disposar d'un local propi o de cercar una alternativa a l'actual, especialment després de la darrera pujada econòmica.

Al primer semestre de 1987, la Junta Directiva endega diverses gestions: la primera és preparar la documentació necessària per obtenir el número NIF a nom d'Esbart Català de Dansaires, per sol·licitar després l'exempció de l'IVA corresponent. Aquesta proposta, que sorgeix arran de la petició de la Dirección General de Aragón de comptar amb la presència de l'Esbart a les Fiestas de Sant Jorge que es celebren a la plaça del Pilar de Saragossa el dia 23 d'abril, representarà disposar per endavant, en un moment en què poques associacions culturals sense afany de lucre disposen d'aquesta documentació, d'un requeriment legal que en el futur serà imprescindible. La segona és l'establiment de contactes amb el Districte de Ciutat Vella de l'Ajuntament de Barcelona per tal que l'Esbart col·labori en les programacions de festes dels barris de l'àmbit territorial d'aquest districte, cosa que també representa la participació activa en la discussió del programa cultural de l'estiu 1987.



Com és habitual, l'any 1987 és ple d'actes i col·laboracions, alguns gràcies a la relació que s'estableix amb el Districte de Ciutat Vella, materialitzada el dia 21 juny al Parc de la Ciutadella amb les activitats de la programació «Els veïns fan la festa» i el 28 de juny al Born, amb motiu de la Festa Major de Ciutat Vella. S'assisteix a la Trobada d'Esbarts de Santa Perpètua de Mogoda el dia 8 març; a la I Mostra de dansa tradicional a la plaça de Manresa de Sabadell el dia 24 de maig; a la Trobada d'Esbarts de Tuir (França) el 19 de juliol, etc. El 20 de desembre, a l'Assemblea General de socis, Palouzié comunica que cessa en el càrrec de President i proposa Ma Rosa Alonso perquè el substitueixi, cosa que és aprovada pels socis. A la reunió es comenta la celebració del vuitantè aniversari per a l'any 1988 i es demana als directius que hi pensin. Per aquest requeriment, la Junta Directiva, tot recuperant una demanda que es va fer al I Congrés de Cultura Tradicional i Popular, proposa l'organització d'un curs per a l'ensenyament de repertori de dansa tradicional catalana; el suggeriment es medita acuradament per programar-lo a partir del mes d'octubre; a nivell intern es proposa fer una excursió per a tots els socis amb un àpat de germanor. Les iniciatives es presenten als associats aprofitant l'Assemblea Extraordinària que es fa el dia 4 de febrer, la convocatòria de la qual té com a tema bàsic la renovació necessària dels estatuts per poder demanar l'exempció de l'IVA i adaptar, altre cop, al català la denominació de l'entitat. El text tornarà a ser discutit a la següent Assemblea Extraordinària del dia 27 de juny i s'aprovarà definitivament a finals d'any. La relació amb el Districte de Ciutat Vella comporta diverses activitats a les festes dels barris del Raval, del Casc Antic, de la plaça Nova, de la Barceloneta i a la Fira de Santa Llúcia. També comporta la primera participació de l'Esbart a les Festes de Santa Eulàlia, fet que més endavant passa a formar part de l'activitat habitual de la programació de cada any. Fruit de la col·laboració amb el Districte, el dia 29 de setembre, diada de sant Miquel, l'Esbart Català de Dansaires també balla a l'edifici del magatzem del Moll del Rellotge, en el que serà el darrer acte que s'hi farà abans del seu enderrocament. Pels volts de sant Joan, un grup format per balladors i músics acompanya la delegació del Consell de l'Esport Escolar de Barcelona que ha estat convidada a les finals dels campionats escolars francesos a la ciutat francesa d'Annecy.

Per festejar els vuitanta anys d'història s'edita un tríptic divulgatiu amb informació sobre l'entitat; el dia 18 de juny tant socis, directius com familiars fan una excursió a la comarques del Penedès, amb una visita matinal a les Caves Freixenet i un dinar de germanor al Restaurant Els Lledoners que acaba amb una ballada informal. El dia 3 d'octubre s'inaugura el curs de repertori de dansa catalana, que finalment s'anomena La Cafetera de l'Esbart Català de Dansaires. El curs té una estructura de nou sessions, que sempre es fan el primer dilluns no festiu de cada mes, amb dues parts: a la primera part de mitja hora com a màxim s'expliquen les característiques i detalls del ball o balls que s'aprendran; i a la segona part, que dura gairebé una hora, els assistents aprenen i practiquen la coreografia del ball; entre ambdues parts es fa una pausa per descansar, relacionar-se i intercanviar impressions, durant la qual es convida els alumnes a un cafè, activitat que dona nom al curs. Malgrat que l'ensenyament de les danses és responsabilitat dels mestres, l'Esbart també convida altres especialistes que aporten els seus coneixements. El curs, adreçat a totes les persones que desitgen aprendre el repertori català, es realitza a les instal·lacions de l'edifici de la Diputació de Barcelona del carrer de Montalegre amb un èxit rotund més enllà de les pròpies previsions i també suposa la descripció de les coreografies dels balls segons el mètode que Alonso ja utilitza particularment per a les seves anotacions.



El relleu proposat per Ma Rosa Alonso es concreta i deixa el càrrec de mestra de dansa en mans de Carles Mas amb l'ajuda de Montserrat Garrich. Malauradament, però, les obligacions professionals de Carles Mas fora de Catalunya, fan que sigui substituït per Carles d'Abàsolo com a mestre del cos de dansa. A la Secció Infantil es produeix la incorporació de Laura Barberà com a responsable.

Entre el 1988 i 1989 es confeccionen una sèrie de peces de roba per a les noies: mantellines, conjunts de cos i faldilla, davantals, enagos, etc. Aquesta incorporació de peces, juntament amb el donatiu d'altres conjunts i complements fet per Carles d'Abàsolo, deixa el rober de les dansaires en una situació satisfactòria i ja el llueixen a les ballades fetes a Barcelona, Sestao, Toulouges, Sant Llorenç de Cerdans, La Llagosta, El Torn i també a París on participen per primer cop a l'Aplec Internacional de la Sardana. A la tardor i l'hivern es desenvolupen bàsicament activitats a Barcelona: al setembre, a la plaça del Rei amb motiu de les Jornades Internacionals Folklòriques i a la plaça de Sant Jaume per les Festes de la Mercè; el dia 1 de desembre la Secció Infantil inaugura la campanya de Nadal de la Ronda de Sant Antoni posant els estels al capdamunt dels arbres que decoren aquesta via i el dia de Sant Esteve el cos de dansa pren part en l'acte inaugural del Saló de la Infància i de la Joventut. Per les Festes de Santa Eulàlia, l'Esbart Català de Dansaires fa la primera ballada el dissabte a la tarda a la plaça del Rei amb una programació especial amb danses que es ballen entre el mes de gener i Carnaval.

En un altre apartat d'activitats convé destacar la participació d'Alonso i Abàsolo com a ponents al I Congrés de Dansa d'Arrel Tradicional organitzat per l'Agrupament d'Esbarts Dansaires, amb una primera ponència sobre la descripció d'una dansa seguint les pautes del sistema de descripció coreogràfica. El curs de La Cafetera es torna a programar per al curs 1989-1990 amb el mateix format, tot i que les sessions es duen a terme a la sala d'assaig que s'usa a la Penya Cultural Barcelonesa. Finalment, cal remarcar que arran de la proposta de Carles d'Abàsolo, el grup d'antics dansaires que assaja periòdicament en un local extern passa a fer-ho a la sala d'assaig els divendres a la nit.

A principis de 1990 es duen a terme diferents projectes interessants: el dia 4 de març la direcció de l'Esbart Català de Dansaires és present a la nova restauració del ball de les Gitanes d'Argentona després d'un període de treball; el dia 18 del mateix mes, Alonso realitza el seminari *Per a l'estudi de l'escriptura coreogràfica* organitzat per l'Agrupament d'Esbarts Dansaires, i el 4 d'abril, com a il·lustració del cicle de conferències, es balla la Contradansa de Barcelona al Palau dels Marquesos de Llió, al carrer dels Montcada, allà on s'havia estatjat l'Esbart durant els primers anys de postguerra. A la Festa del soci, amb la ballada al teatre de la Penya Cultural Barcelona, es presenta un recull de fotografies i documentació en record de Joan Amades sobre els seus múltiples vessants com a col·laborador, soci i President de l'entitat aprofitant que la Generalitat de Catalunya li dedica l'any programant una sèrie d'actes al voltant de la seva obra.

L'any continua amb una intensa i extraordinària activitat que no es clou fins el dia 26 de desembre. Com a novetats o fets únics cal destacar la col·laboració en l'homenatge a Mossèn Cinto celebrat a Folgueroles, es participa en la recuperada Processó de Corpus, es viatja a Zuric on es celebra l'Aplec Internacional de la Sardana i a Jumilla; l'any es complementa amb diverses anades a poblacions catalanes i amb els actes ja habituals a la ciutat de Barcelona. A l'Assemblea General de socis, s'informa que la Generalitat de Catalunya està col·laborant amb la directiva de la Penya Cultural



Barcelonesa per assegurar l'activitat d'aquesta associació i que per aquest motiu les gestions per cercar una altra seu social s'han aturat.

El mes de gener de 1991, l'entitat mira de resoldre el darrer escull per tenir l'entitat correctament inscrita al Registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya. Per això, Alonso fa les gestions oportunes davant notari per declarar i certificar que l'Esbart Català de Dansaires es va fundar l'any 1908 amb aquest nom i no l'any 1940 amb el nom d'Esbart Catalán de Danzantes, dades que són les que consten segons informació del Govern Civil. La certificació es resol el mes de febrer i en conseqüència es poden inscriure els estatuts a la Generalitat de Catalunya amb les dades correctes de fundació i denominació.

A partir del mes de febrer es produeix el relleu de Carles d'Abàsolo per Montserrat Garrich com a mestra del cos de dansa amb la proposta d'incorporació de Ramon Batalla. L'any s'afronta amb la realització de les activitats iniciades els darrers anys i algunes d'especials, com la Cercavila de commemoració del VIè centenari de l'església del Pi, el viatge a Tolosa per ballar a l'Aplec Internacional de la Sardana i sobretot l'acte d'homenatge a Josep Palouzié. Garrich deixa el càrrec a finals d'any a causa de la seva implicació en l'acte d'obertura dels Jocs Paralímpics. Provisionalment, Alonso torna a exercir de responsable del cos de dansa fins que la situació es resolgui.

L'acte de reconeixement a Palouzié ja ha estat motiu de conserves des de l'any 1989 però diversos motius en provoquen l'ajornament. Finalment, es celebra el dia 19 de desembre a la mateixa Penya Cultural Barcelonesa amb un sopar de germanor al qual s'adhereixen els representants de l'Obra del Ballet Popular, de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires, d'Adifolk i del Servei de Cultura Popular de la Generalitat de Catalunya. Després de l'àpat es fan tres danses de les més estimades per Palouzié, entre les quals no pot faltar la dansa de Castellterçol que balla amb la seva muller Joaquina Sarrat.

Per al dia 15 de desembre de 1991 es convoca l'Assemblea General de socis en què es comunica el traspàs de Joan Farrarons que havia ocupat el càrrec de President entre els anys 1951 i 1956. També es tracta amb diferents intervencions i opinions diverses el tema de la participació dels dansaires en els actes relacionats amb els Jocs Olímpics de Barcelona 92. Tenint en compte les diferents opinions, la Junta Directiva resol durant la reunió celebrada el dia 12 de febrer deixar oberta la possibilitat als dansaires que vulguin participar en els actes a títol personal, sempre que això no interfereixi en les activitats de l'Esbart Català de Dansaires. Com a resultat de la renovació dels càrrecs de Junta, es vota altra vegada Josep Palouzié com a President de l'Esbart Català de Dansaires, esdevenint així de nou el pal de paller de l'entitat.

L'any 1992 és un any atípic a Barcelona, segurament únic i irrepetible. La celebració dels Jocs Olímpics marca el ritme ciutadà i fa que mentre algunes qüestions s'acceleren, d'altres queden endarrerides. Segurament és per això que a l'Esbart Català es desenvolupen activitats i projectes d'ordre més aviat intern: a La Cafetera s'afegeix la programació i realització d'un curs de dansa a Castelldefels entre els mesos de febrer i abril; es confeccionen nous conjunts per a les noies i es restauren les peces dels cavallets i dels nans; l'equip format per Ma R. Alonso, P. Massa i J. Bargalló reconstrueix la Disfressada de Sant Vicenç dels Horts ; i es dona forma a un projecte que havia quedat aturat, concretament el mes de desembre es presenta al concurs *Fes-te teva la Mercè*, que convoca l'Ajuntament de Barcelona, la proposta d'organització d'un acte amb la participació de danses d'arreu de Catalunya; també es



comencen a recollir idees per a la celebració del vuitanta-cinquè aniversari. A més de les activitats que es mantenen a Barcelona, el dia 23 de maig es viatja a Manresa per assistir a la I Trobada de cavallets, a Montmeló per la Trobada nacional de bastoners de Catalunya i a Sant Feliu de Llobregat

Durant l'Assemblea General de socis del dia 20 de desembre, Palouzié fa referència a alguns d'aquests temes i comunica que a partir del mes de gener de 1993 el cos de dansa estarà a càrrec d'Anna Bigas i Ramon batalla i de la Secció Infantil se n'encarregaran els mestres Elisabet Viladrich i Oriol Fonollosa.